

NIEDZIELA MISYJNA – 23 PAŹDZIERNIKA, 2005

Miłość Boga i bliźniego należy do fundamentów chrześcijaństwa. Jest jego streszczeniem, a dla niektórych nawet definicją. Dlatego w Ewangelii wg św. Mateusza przewidzianej na dzisiejszą niedzielę znajdziemy pouczenie Chrystusa o przykazaniu miłości Boga: „To jest największe i pierwsze przykazanie”, drugie mówi o miłości bliźniego. Razem z przykazaniem bliźniego stanowi fundament, na którym - według słów Zbawiciela - opiera się całe Prawo i Prorocy.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela, 23 października

14:00 – Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o dalsze przez wstawiennictwo Najśw. Maryi Panny dla Ewy – własna

Piątek, 28 października

20:15 – wolna intencja

Niedziela, 30 października

14:00 – wolna intencja

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

NIEDZIELA MISYJNA

Dzisiejsza niedziela obchodzona jest w całym Kościele jako niedziela Misyjna. Kościół od początku swoich dziejów głosił Ewangelię wszystkim narodom, posłuszny poleceniu Chrystusa. Wielkodusznie, modlitwą, ofiarą duchową i materialną wesprzyjmy misję.

RÓŻANIEC

Miesiąc październik jest poświęcony modlitwie Różańcowej. 15 minut przed Mszą św. o godz. 14:00 odmówimy wspólnie Różaniec. Także w każdy piątek tego miesiąca o godz. 20:15 będzie wystawienie Najśw. Sakramentu, Różaniec i Msza św. Szczególnie w tym dniu proszę o uczestnictwo Radę Polskiego Apostolatu.

WYPOMINKI

Miesiąc listopad, jest poświęcony modlitwie za naszych bliskich zmarłych. Przez miesiąc listopad będą odprawiane Msze św. za zmarłych polecanych w wypominkach. Wszyscy, którzy pragną włączyć swoich bliskich zmarłych w tę modlitwę, proszę na specjalnych kartkach, o wypisanie imion i nazwisk zmarłych.

MSZA ŚW. – Modlitwa Eucharystyczna

Podczas modlitwy eucharystycznej dokonuje się cud Przeistoczenia. Chrystus staje się obecny dla nas pod postaciami chleba i wina. Co więcej, zostają uobecnione wydarzenia, które przyniosły nam zbawienie: męka, śmierć, zmartwychwstanie, wniebowstąpienie Jezusa oraz zesłanie Ducha Świętego. Na Wschodzie tę modlitwę nazywa się „anaforą”, co oznacza

wznoszenie ku górze. Na Zachodzie określa się ją czasem słowem „kanon”. Ta nazwa pochodzi stąd, że od końca IV wieku do Soboru Watykańskiego II używano tylko jednej modlitwy eucharystycznej, zwanej kanonem rzymskim. Aktualnie posługujemy się kilkoma modlitwami eucharystycznymi. Trzy z nich są przeznaczone na Msze św. z udziałem dzieci. Niektóre nawiązują do starożytności, inne powstały niedawno. Wszystkie jednak są ułożone według ustalonego przez tradycję schematu, na który składają się następujące elementy: prefacja, aklamacja „Święty” (Sanctus), epikleza, opowiadanie o ustanowieniu i konsekracja, anamneza, ofiarowanie, modlitwy wstawiennicze, wielka doksolgia. Modlitwa eucharystyczna jest kulminacją Eucharystii.

Epikleza - to modlitwa do Ducha Świętego. Kościół przyzywa Ducha, aby dzięki Jego działaniu dokonał się cud eucharystycznej przemiany. Kapłan wyciąga dłonie nad darami ołtarza. W tradycji Kościoła gest ten był zawsze związany z modlitwą o udzielenie Ducha Świętego. W II modlitwie eucharystycznej epikleza brzmi: „Uświęć te dary mocą Twojego Ducha, aby stały się dla nas Ciałem i Krwią naszego Pana Jezusa Chrystusa”. Po Przeistoczeniu jest jeszcze jedna epikleza. To znowu przywołanie Ducha Świętego, lecz tym razem nad ludem, z prośbą o cud przemiany tych, którzy przyjmują Ciało i Krew Pańską. W II modlitwie eucharystycznej ta epikleza jest bardzo krótka: „Pokornie błagamy, aby Duch Święty zjednoczył nas wszystkich, przyjmujących Ciało i Krew Chrystusa”. Epikleza uświadamia nam rolę Ducha Świętego w liturgii. To Duch Święty sprawia, że słowa, dary stają się znakiem komunikowania Bożej miłości człowiekowi.

KOLEKTA

Składka z ostatniej niedzieli:

Lawrenceville – \$840.00

Serdeczne – Bóg zapłać